

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 marca 2018 r. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 15 marca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił S. K. wysokość i podjął wypłatę emerytury od 1 marca 2018 r. tj. od miesiąca w którym złożono wniosek. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem ich waloryzacji, zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, kwota I zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie, z uwzględnieniem ich waloryzacji.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26c ustawy emerytalnej i wyniosła 2316,35 zł. W decyzji nie orzeczono o prawie do rekompensaty.

/decyzja k. 95-96v. akt ZUS/

Decyzją z dnia 23 lutego 2018 r. o przyznaniu emerytury od 1.01 2018 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek, poprzedzającą wydanie decyzji wyżej wymienionej ustalono S. K. prawo do świadczenia odmawiając mu prawa do rekompensaty z uwagi na nieudowodnienie co najmniej 15 lat prac w szczególnych warunkach.

/decyzja k. 82-83 v. akt ZUS/

W dniu 26 kwietnia 2018 r. S. K. złożył odwołanie od decyzji z dnia 26 marca 2018 r. podnosząc, że przez cały okres zatrudnienia tj. przez ponad 25 lat w tym w okresie służby wojskowej pracował w budownictwie w szczególnych warunkach pracy.

/odwołanie – k. 3/)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 18 maja 2018 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat w warunkach szczególnych.

Wskazał, że jako odpowiednio udokumentowane, Zakład uwzględnił wnioskodawcy **2 lata 4 miesiące 26 dni** prac w szczególnych warunkach, które przypadają na następujące okresy zatrudnienia:

-od 21.08.1979 r. do 12.04.1980 r.,

-od 17.08.1981 r. do 30.08.1981 r.,

- od 1.09.1981 r. do 14.11.1981 r.,

- od 20.07.1989 r. do 31.05.1990 r.,

- od 6.04.1992 r. do 21.05.1992 r.,

- od 23.05.1992 r. do 25.05.1992 r.,

- od 27.05.1992 r. do 28.05.1992 r.,

- od 30.05.1992 r. do 13.07.1992 r.,

-od 15.07.1992 r. do 30.11.1992 r.

Do prac w szczególnych warunkach Zakład nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 6.10.1982 r. do 31.05.1989 r. w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., ponieważ wymienione w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stanowisko pracy, tj. betoniarz nie jest zgodne ze stanowiskiem wynikającym z

przepisów resortowych. Natomiast innych okresów zatrudnienia wnioskodawca nie udokumentował odpowiednimi świadectwami wykonywania prac w szczególnych warunkach/szczególnym charakterze. Organ podniósł ponadto, iż w okresie od 1.09.1969 r. do 19.09.1971 r. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy - jako montażysta - w (...) Kombinacie Budowlanym (...) w Ł. zwolniony w związku z powołaniem do odbycia zasadniczej służby wojskowej (okres uwzględniony w stażu pracy). W okresie od 25.10.1971 r. do 17.10.1973r. wnioskodawca odbywał zasadniczą wojskową (okres uwzględniony w stażu pracy).

Od 14.11.1973 r. do 3-08.1974 r. wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w Ł. na stanowisku „cewkarz-uzwajacz” (okres uwzględniony w stażu pracy).

Zakład podniósł, że odbywanie zasadniczej służby wojskowej stanowi w myśl ustawy emerytalno-rentowej okres składkowy, natomiast nie jest okresem, który można byłoby uwzględnić jako okres wykonywania prac w szczególnych warunkach.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4-5v.)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. K. urodził się (...) (bezsporne)

W dniu 29 stycznia 2018 r. S. K. złożył wniosek o emeryturę z rekompensatą.

(wniosek – akta ZUS)

Decyzją z dnia 23 lutego 2018 r. o przyznaniu emerytury od 1.01 2018 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek, przyznano S. K. prawo do świadczenia odmawiając mu prawa do rekompensaty z uwagi na nieudowodnienie co najmniej 15 lat prac w szczególnych warunkach. Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

/decyzja k. 82-83 v. akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 marca 2018 r. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 15 marca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił S. K. ponownie wysokość i podjął wypłatę emerytury od 1 marca 2018 r. tj. od miesiąca w którym złożono wniosek.

/decyzja k. 95-96v. akt ZUS/

W świetle stanowiska komórki merytorycznej ZUS do decyzji z dnia 26 marca 2018 r. emerytura została przyznana zgodnie z obowiązującymi przepisami. Do kapitału początkowego nie została doliczona rekompensata, gdyż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Świadectwem pracy w szczególnych warunkach (zgodność stanowisk z wykazem resortowym) zostały udowodnione następujące okresy:

- od 21-08-1979 do 12-04-1980,

- od 17-08-1981 do 30-08-1981

- od 01-09-1981 do 14-11-1981,

- od 20-07-1989 do 31-05-1990,

- od 06-04-1992 do 21-05-1992,

- od 23-05-1992 do 25-05-1992,

- od 27-05-1992 do 28-05-1992,

- od 30-05-1992 do 13-07-1992,

- od 15-07-1992 do 30-11-1992.

Nie uwzględniono natomiast okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach od 06-10-1982 do 31-05-1989, ponieważ stanowisko wykazane na świadectwie pracy jest niezgodne z wykazem resortowym.

/ stanowisko komórki merytorycznej w związku z wpływem odwołania, ostatnia karta akt ZUS nienumerowana/

Od 1.09.1969 r. do 19.09.1971 r. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy - jako montażysta - w (...) Kombinacie Budowlanym (...) w Ł. w pełnym wymiarze godzin. Został zwolniony w związku z powołaniem do odbycia zasadniczej służby wojskowej.

/ świadectwo pracy k. 8 akt ZUS/

We wskazanym okresie zatrudnienia wnioskodawca był zatrudniony jako uczeń stażysta, chodził wtedy 3 dni do szkoły i 3 dni pracował. Pracował wówczas przy murarzach i przy montażu, wykonywał zbrojenia i betonowanie. Cały czas chodził do szkoły.

/dokumentacja osobowa k. 36-44, zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

W okresie od 25.10.1971 r. do 17.10.1973r. wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową.

/bezsporne, karta powołania do służby wojskowej k. 45/

Od 14.11.1973 r. do 3.08.1974 r. wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w Ł. na stanowisku „cewkarz-uzwajacz”.

/ świadectwo pracy k. 9 akt ZUS, dokumentacja osobowa koperta k. 115/

Wskazane zakłady zajmowały się remontem silników elektrycznych. W okresie zatrudnienia wnioskodawca rozkręcał silniki i usuwał zwojenia. Była tam bawełna, miedź. Czyścił też silniki z tego, co było w środku. Głównie czyścił silniki elektryczne, było tam duże zapylenie. Najpierw była zdejmowana osłona, następnie elementy były wkładane na wózek i wypalane w piecu. Z wózka następnie trzeba było zdjąć i zrobić uzwojenia ręcznie. Następnie trzeba było wyczyścić elementy.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

W okresie od 29.10.1974 do 17.05.1975 wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Fabryce (...) na stanowisku pomocy tkacza.

/świadectwo pracy k. 10 akt ZUS dokumentacja osobowa koperta k. 107/.

We wskazanym okresie zatrudnienia wnioskodawca pracował na tkalni przy tkaczu. Pracował przy krosnach przy tkaniu dywanów. Wymieniał runo i tkał dywany. Cały czas przebywał na stanowisku na tkalni. Uczył się jak wykonywać poszczególne czynności. Wykonywał takie same czynności jak tkacz. Było tam zapylenie.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

W okresie od 22.05.1975 r. do 30.04.1978 r. wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku szlifierz, ostrzarz w okresie do dnia 13.03.1978 i od 14.03.1978 r. na stanowisku prasera tworzyw sztucznych.

/ świadectwo pracy k.12 akt ZUS/.

Była to wojskowa produkcja. W zakładzie były montowane czujniki. Wnioskodawca pracował jako ślusarz, ostrzarz. Ostrzył ostrza do frezarek. Elementy były metalowe. Pracował na hali. Na jego zmianie były trzy szlifierki, pracowali ślusarze.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

Następnie S. K. był zatrudniony w (...) Kombinacie Budowlanym (...) w okresie od 1.06.1978 r. do 7.10.1978 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montażysty.

/świadectwo pracy k.14 akt ZUS dokumentacja osobowa k.56- 64 oraz k.164-171/.

Wówczas pracował jako monter konstrukcji żelbetowych. Była to praca głównie na wysokości. Montował ściany działowe, stropy. Betonował narożniki. Trzeba było wejść na drabinę, odpiąć haki. Pomieszczenia trzeba było przykryć stropem. Czasami sprzątał, zwykle jak padało, to sprzątał.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

Od 19.02.1979 r. do 16.06.1979 r. r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze montera izolacji termicznej.

/ świadectwo pracy k. 17 akt ZUS dokumentacja osobowa k.46-49 oraz k.160-163v/.

Wówczas zajmował się uszczelnianiem ciepłościągów. Był to zakład budowlany.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

W okresie od 21.08.1979 do 12.04.1980 wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Kombinacie Budowlanym (...) w charakterze montera konstrukcji żelbetowych.

/ świadectwo pracy k. 17. dokumentacja osobowa k. 95-105/

Za wskazany okres zatrudnienia pracodawca wydał wnioskodawcy świadectwo pracy w warunkach szczególnych wskazując, iż w okresie tym wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace polegające na montażu budynków z elementów prefabrykowanych na wysokościach na stanowisku montera konstrukcji żelbetowych wymienionych w wykazie A dziale V pozycja 5 pkt 2 wykazu szczegółowego stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31.08.1983 w sprawie wykazu stanowisk pracy podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

/ świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 19/

Okres powyższy został zaliczony przez ZUS do pracy w szczególnych warunkach.

/bezsporne/.

W okresie od 27.05.1980 do 18.10.1980 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) Oddział w Ł. na stanowisku betoniarza w pełnym wymiarze czasu pracy.

/ świadectwo pracy k.22 akt ZUS dokumentacja osobowa koperta k.180/.

W (...) wnioskodawca głównie pracował wewnątrz budynku, były tam remonty. Robił posadzki, tynki. Urabiał materiały, robił beton przy cemencie. Wiązało się to z zapyleniem.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

Od 3.03.1981 r. do 2.05.1981 r. wnioskodawca był zatrudniony w Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze betoniarza- montażysty.

/ świadectwo pracy k.24 akt ZUS/

Był to zakład budowlany. Wnioskodawca był wówczas monterem konstrukcji żelbetonu. Pracował na wysokości.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

W okresie od 17.08.1981 do 14.11.1981 r. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku betoniarza w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...).

/ świadectwo pracy k.25 akt ZUS dokumentacja osobowa koperta k.188/.

W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach za powyższy okres wystawionym przez ww. zakład pracy wskazano, iż wnioskodawca od 17.08.1981 r. do 30.08.1981 r., i od 1.09.1981 r. do 14.11.1981 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace betoniarzkie na stanowisku betoniarza wymienionym w wykazie A Dziale V pozycja 5 pkt 4 ppkt 3 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 .08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty.

/ świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 26/

Okres zatrudnienia 17.08.1981 r. do 30.08.1981 r., oraz 1.09.1981 r. do 14.11.1981 r., został zaliczony wnioskodawcy przez ZUS do pracy w szczególnych warunkach przy ustalaniu uprawnień emerytalnych.

/ bezsporne/

W okresie od 24.03.1982 r. do 10.05.1982 r. wnioskodawca w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) na stanowisku betoniarza.

/ świadectwo pracy k.29 akt ZUS/.

W tym okresie wykonywał prace związane z betonowaniem posadzki. Starą posadzkę trzeba było rozebrać, następnie wykonywał podłoże, podsypkę i robił się nową posadzkę. Szlifował również posadzki. Prace były wykonywane w ramach remontów hal produkcyjnych.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

Następnie S. K. od 5.07.1982 do 10.09.1982 pracował na takim samym stanowisku (betoniarz) w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Ł. z tymczasową siedzibą w S..

/ świadectwo pracy k.30 akt ZUS, dokumentacja osobowa k.50- 54v. oraz k.154-159v./.

Podczas wskazanego zatrudnienia wykonywał prace przy studniach głębinowych. Trzeba było zrobić formę, zbrojenie, a potem zalać to betonem. W zakładzie wykonywano kręgi do studni.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

Z kolei w okresie od 6.10.1982 r. do 31.05.1989 r. wnioskodawca pracował jako betoniarz, (od 1.02, 1989 jako robotnik magazynowy), w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...).

/ świadectwo pracy k.30 akt ZUS dokumentacja osobowa k. 65-80v. oraz k. 135-153v., kserokopia angażu – k. 73, kserokopia przebiegu pracy zawodowej – k. 74/.

W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach za powyższy okres wystawionym przez ten zakład pracy wskazano, iż wnioskodawca w całym okresie zatrudnienia wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace betoniarskie na stanowisku betoniarza wymienionym w wykazie A Dziale V pozycja 4 pkt 1 załącznika do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego /D.Urz (...) br1-3 poz. 3/

/ świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 33 akt ZUS/

ZUS nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 6.10.1982 r. do 31.05.1989 r. w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., ponieważ wymienione w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stanowisko pracy, tj. betoniarz nie jest zgodne ze stanowiskiem wynikającym z przepisów resortowych.

/ bezsporne/.

Techma- Ł. był to zakład remontowy. Remontowano tam hale fabryczne. Wnioskodawca urabiał beton, betonował tam posadzki. Robił nowe podłoża.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

W okresie od 20.07.1989 r. do 31.05.1990 wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku betoniarz.

/ świadectwo pracy k.30 akt ZUS/.

W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym za powyższy okres zatrudnienia wskazano, iż wnioskodawca wykonywał wówczas stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace montera instalacji sanitarnych prace wodnokanalizacyjne w głębokich wykopach na stanowisku monter wodno –kanalizacyjny wymienionym w wykazie A dziale V poz 1 pkt 6 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty /D.Urz. (...) nr 3 poz 6/.

/ świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 38 akt ZUS/

Okres zatrudnienia od 20-07-1989 do 31-05-1990 został zaliczony wnioskodawcy przez ZUS do pracy w szczególnych warunkach.

/bezsporne/

Od 25.07.1990 r. do 31.08.1991 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze betoniarza.

/ świadectwo pracy k.42 akt ZUS/.

Wnioskodawca w tym okresie pracował jako betoniarz- zbrojarz. W ramach tego zakładu budowano hale od podstaw - wykonywane były szalunki, zbrojenie, które zalewano betonem.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

Z kolei w okresie od 6.04.1992 r. do 30.11.1992 r. S. K. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku betoniarza w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) – Spółka Akcyjna.

/ świadectwo pracy k. 47 akt ZUS dokumentacja osobowa koperta k.188/

Za wskazany okres zatrudnienia zakład pracy wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wskazując, iż w okresach – od 06-04-1992 do 21-05-1992, od 23-05-1992 do 25-05-1992, od 27-05-1992 do 28-05-1992, od 30-05-1992 do 13-07-1992, od 15-07-1992 do 30-11-1992. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace betoniarzkie na stanowisku betoniarza wymienionym w wykazie A dziale V pkt 4 p. pkt 3 stanowiącym załącznik nr 1 zarządzenia nr 9 M B i (...) z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy cwanych przez M B i (...), na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MB i (...) Nr 3, poz. 6).

/ świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 48 akt ZUS/

Okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) – Spółka Akcyjna od 06-04-1992 do 21-05-1992, od 23-05-1992 do 25-05-1992, od 27-05-1992 do 28-05-1992, od 30-05-1992 do 13-07-1992, od 15-07-1992 do 30-11-1992. został zaliczony wnioskodawcy przez ZUS do pracy w szczególnych warunkach.

/bezsporne/

W okresie od 10.05.1993 r. do 30.06.1993 wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze godzin w (...) Sp. z o.o. na stanowisku betoniarza.

/świadectwo pracy k. 51 akt ZUS dokumentacja osobowa koperta k. 118/.

Te -Pe to była również branża budowlana, w ramach tego zatrudnienia były stawiane domki jednorodzinne, a także wykonywane remonty. Wnioskodawca pracował jako murarz, pomocnik murarza, zbrojarz.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

Natomiast od 2.08.1993 r. do 31.12.1993 r. wnioskodawca pracował w Przedsiębiorstwie Budownictwa i (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku murarza – betoniarza.

/świadectwo pracy k. 54 akt ZUS, dokumentacja osobowa koperta k. 118/.

Wówczas wnioskodawca również zajmował się pracami budowlanymi- modernizacją hali przemysłowej. Zrywał stare posadzki, wykonywał te same prace co wcześniej. Murował kanały, wykonywał podlewkę.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

Wnioskodawca był również zatrudniony na stanowisku betoniarza w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w okresie od 1 marca 1994 r. do 31.08.1994 r.

/ świadectwo pracy k. 60 dokumentacja osobowa k. 81 – 94v. oraz 121-134/.

W (...) Ł. pracował na oczyszczalni ścieków. Najpierw zbroił, potem betonował, robił tam baseny oczyszczalni ścieków. W (...) Ł. też było betonowanie, zbrojenie, bowiem stawiano hale i modernizowano budynki.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/

W okresie od 6.09.1994 –do 31.03.2002 r. wnioskodawca pracował w Przedsiębiorstwie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach: zbrojarz – betoniarz, robotnik magazynowy. Dodatkowo w świadectwie pracy wskazano, iż w okresie zatrudnienia od 6.09.1994 do 17.08.1999 na stanowisku zbrojarz - betoniarz

wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wg. wykazu A dz. V poz 4 pkt 4 stanowiącego załącznik do zarządzenia 64 M..Kom z dn. 29.06.1983 r.(dz. (...) Nr 10 poz 77 z wyłączeniem okresów nieskładkowych. Przy czym w świetle załącznika do świadectwa pracy w okresie zatrudnienia na stanowisku zbrojarz betoniarz okresy nieskładkowe przypadły w dniach 26.09 -20.10.1994, 18.04-26.04.1995 r., 15.05 -19.05.1995 r., 15.11-22.11 1995 r., 19.02-23.02.1996 r. 28.01-24.02.1997 r. ,07.04-21.04.1997 r.,01.09 -10.09.1997 r., 02.10.-09.10.1997; 16.10.-07.11.1997; 01.12.-31.12.1997; 05.01.- 10.01.1998; 10.02. -25.02.1998; 27.04.-30.04.1998; 25.08.-31.08.1998; 06.10.-10.10.1998;12.10.-07.11.1998; 09.11.-20.11.1998; 23.11.-04.12.1998; 08.12.-31.12.1998; 02.02.-12.03.1999; 15.03. 25.03.1999; 29.03.-09.04.1999;

/ świadectwo pracy k. 68 załącznik nr 1 do świadectwa pracy k. 72 akt ZUS dokumentacja osobowa koperta karta 113/.

Wnioskodawca wykonywał tam betonowanie i zbrojenia. Pracował przy estakadzie na Dworcu K., kładł tam belki, wykonywał szalunek, a potem zalewał betonem.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 grudnia 2018 r. k. 198 -198 v. w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17 sierpnia 2018 r. 00:01:02-00:31:05 płyta CD k. 17/.

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 21 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych (tj. Dz. U. z 2017 r. , poz. 664) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Stosownie do treści ust. 2 tego przepisu rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art. 23 ust.1 i 2 powołanej ustawy ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę; rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (zob. np. M. Zieleniecki, Komentarz do art. 21 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX/el. 2017; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.03.2016 r., III AUa 1899/15, LEX 2044406).

Przepisy art. 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty, tj.:

- 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej,
- 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat.

Przesłanką negatywną zawartą w art.21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych jest nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Skoro zgodnie z art.23 ustawy o emeryturach pomostowych rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, a zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., za których były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 r., to warunek sformułowany w art. 21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia. Analiza układu warunkującego prawo do emerytury pomostowej prowadzi do wniosku, że świadczenie to przysługuje tym pracownikom, którzy osiągnęli co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ale nie nabyli prawa do emerytury pomostowej z powodu nieuznania ich pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że odwołujący się nie nabył prawa do emerytury pomostowej, ani prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Stosownie natomiast do treści art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2017 r. , poz. 1383) za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Z kolei przepis art. 32 ust.4 stanowi, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, to jest na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.).

Z §1 cytowanego rozporządzenia wynika, że jego treść stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wymienione w §4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia.

Przepis § 2 ust.1 rozporządzenia ustala, że za okresy uzasadniające nabycie prawa do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu uważa się okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W niniejszym postępowaniu wnioskodawca domagał się ustalenia, że w całym okresie zatrudnienia, w tym w czasie odbywania służby wojskowej, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych i tym samym spełnia warunki do przyznania rekompensaty.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) w § 2 ust. 2 zobowiązuje zakłady pracy do stwierdzenia okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji.

Natomiast rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. 2011. 237.1412) określone zostały środki dowodowe, które powinny być dołączone do wniosku, stwierdzające okoliczności uzasadniające przyznanie tego świadczenia.

W myśl § 21-23 powołanego rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia są pisemne zaświadczenia zakładów pracy, wydane na podstawie posiadanych dokumentów, oraz legitymacje ubezpieczeniowe, a także inne dowody z przebiegu ubezpieczenia. W przypadku zaś ubiegania się pracownika o przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury lub renty. Wyjątek od zasady ustalonej w powołanym przepisie jest zawarty w § 25 wymienionego rozporządzenia, który przewiduje, że okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Tym samym brak świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie przekreśla ustalenia, że tego rodzaju praca była wykonywana. W szczególności ubezpieczony może wykazywać innymi środkami dowodowymi, że praca świadczona była w warunkach szczególnych. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się bowiem te same reguły dowodzenia, jak w zwykłym procesie cywilnym. W szczególności zastosowanie mają art. 6 k.c., art. 232 k.p.c. Strony mają też prawo podważać moc dowodową dokumentów, w tym także świadectwa pracy, które jest dokumentem prywatnym i podlega ocenie przez sąd zgodnie z zasadami art. 233 § 1 k.p.c. W postępowaniu sądowym nie jest dopuszczalne oparcie się wyłącznie na zeznaniach świadków, w sytuacji, gdy z dokumentów wynikają okoliczności przeciwne./tak SA w Szczecinie w wyroku z dnia 20 lipca 2016 r, III AUa 690/15, LEX nr 2121869 /.

W sprawie o świadczenia z tytułu pracy w warunkach szczególnych, gdzie przedmiotem ustaleń sądu ma być charakter zatrudnienia, dokonywanie ustaleń stanu faktycznego odbywa się z reguły poprzez przeprowadzenie dowodów osobowych oraz - o ile to jest możliwe - dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych. Osobowe źródła dowodowe (w tym zarówno zeznania świadków, jak i strony procesowej) muszą być skonfrontowane z istniejącą dokumentacją i dopiero uzyskanie przekonania graniczącego z pewnością co do przebiegu zatrudnienia, może pozwolić na pozytywne rozstrzygnięcie o prawie do świadczeń. Ocena osobowych źródeł dowodowych musi być przy tym wolna od jakiegokolwiek dowolności, uwzględniając reguły logiki oraz zasady doświadczenia zawodowego./tak SA w Szczecinie w wyroku z dnia 27 października 2016 r III AUa 41/16 LEX nr 2151525/

Dla rozstrzygnięcia spornej kwestii zasadnym stało się zatem ustalenie, czy praca wykonywana przez wnioskodawcę w zakładach pracy: w (...) Kombinacie Budowlanym (...) w Ł., w Zakładach (...) w Ł., w Fabryce (...), w Zakładach (...), (...) Kombinacie Budowlanym (...), w (...) Przedsiębiorstwie (...), w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) Oddział w Ł., w Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł., w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Ł. z tymczasową siedzibą w S., w Przedsiębiorstwie (...), w Przedsiębiorstwie (...) S.A., w (...) Przedsiębiorstwie (...), w Przedsiębiorstwie Budownictwa i (...), w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...)

Przedsiębiorstwie (...) (nie uznana przez organ rentowy przy przyznaniu praw do świadczeń) była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych, o jakich mowa w cytowanych wyżej przepisach.

Należy przypomnieć, iż organ rentowy uznał okresy pracy w warunkach szczególnych w okresie: 2 lata 4 miesiące 26 dni prac w szczególnych warunkach, które przypadają na następujące okresy zatrudnienia:

- od 21.08.1979 r. do 12.04.1980 r.,/ (...) Kombinat Budowlany (...)/
- od 17.08.1981 r. do 30.08.1981 r.,/ (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...)/
- od 1.09.1981 r. do 14.11.1981 r., / (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...)/
- od 20.07.1989 r. do 31.05.1990 r., / (...) Północ/
- od 6.04.1992 r. do 21.05.1992 r.,/ (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...)/
- od 23.05.1992 r. do 25.05.1992 r., / (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...)/
- od 27.05.1992 r. do 28.05.1992 r., / (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...)/
- od 30.05.1992 r. do 13.07.1992 r., / (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...)/
- od 15.07.1992 r. do 30.11.1992 r. / (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...)/

W ocenie Sądu Okręgowego analiza zgromadzonego materiału dowodowego daje podstawę do stwierdzenia, iż wnioskodawca (poza okresami bezspornie zakwalifikowanymi przez ZUS do pracy w szczególnych warunkach), będąc zatrudnionym wyłącznie, w:

- Fabryce (...) od 29.10.1974 do 17.05.1975 /6miesiący, 20 dni/,
- w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) Oddział w Ł. od 27.05.1980 do 18.10.1980 r.,/4 miesiące ,23 dni/
- w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od 24.03.1982 r. do 10.05.1982 r. ,/1 miesiąc, 18 dni/
- w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Ł. z tymczasową siedzibą w S. od 5.07.1982 do 10.09.1982, /2 miesiące, 6 dni/
- w Przedsiębiorstwie (...) od 6.10.1982 r. do 31.01.1989 r., / od 1.02.1989 - robotnik magazynowy/6 lat, 3 miesiące, 24 dni/
- w Przedsiębiorstwie (...) S.A. od 25.07.1990 r. do 31.08.1991 r., /1 rok, 1 miesiąc, 6 dni/
- w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od 1 marca 1994 r. do 31.08.1994 r. /6 miesięcy/
- Przedsiębiorstwie (...) od 6.09.1994 do 17.08.1999/ 4 lata, 11 miesięcy ,11 dni/

tj. w okresie gdy pracował w charakterze pomocy tkacza lub na stanowisku betoniarza, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach.

Łącznie z okresem uznanym przez organ rentowy daje to okres **16 lat, 6 miesięcy i 14 dni okresu pracy w warunkach szczególnych.**

Wynikające z wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przyporządkowanie danego rodzaju pracy do określonej branży ma istotne znaczenie dla jej kwalifikacji jako pracy

w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ust. 1 u.e.r.f.u.s. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 czerwca 2013 r. III AUa 1370/12 LEX nr 1339369).

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

Pełne zatrudnienie w warunkach szczególnych pojmowane jest jako bezwzględna cecha tego zatrudnienia jako uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego. Możliwe jest przy tym łączenie w przebiegu dniówki prac o różnym charakterze polegające na wykonywaniu nie jednego, lecz kilku rodzajów prac w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie. W takim wypadku do czasu pracy w warunkach szczególnych zlicza się czas równoległe wykonywanych czynności tylko wtedy, gdy różne prace wszystkie łącznie lub każda z osobna odpowiadają pracom w szczególnych warunkach i wszystkie razem wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 2 czerwca 2016 r., III AUa 1687/15, LEX nr 2062050/

Mając na uwadze charakter zatrudnienia wnioskodawcy w zakładach (...) na wstępie należy wskazać, iż istotnie w wykazie A stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r. w dziale VII pod poz. 4 w pkt 7 wymieniona została praca na stanowisku „tkacza”, natomiast nie przewidziano tam pracy na stanowisku „pomocy tkacza”.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że wymienione w poz. 4 działu VII prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych, są pracami w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Jednakże w ocenie Sądu wnioskodawca wykazał, iż w spornym okresie od 29.10.1974 do 17.05.1975 r. tj w okresie zatrudnienia w Fabryce (...), wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach. Podkreślenia wymaga iż wnioskodawca wiarygodnie zeznał, że podczas zatrudnienia w fabryce (...) jako pomoc tkacza razem z tkaczem pracował przez cały czas na jednej hali przy maszynach. Pracował przy krosnach przy dywanach. Wymieniał runo i tkał dywany. Uczył się jak wykonywać poszczególne czynności. Niemniej jednak wykonywał takie same czynności jak tkacz i był narażony na takie samo zapylenie.

Mając na względzie powyższe należy wskazać, że praca pomocnika tkacza była pracą, która w zakresie swej szkodliwości i uciążliwości nie różniła się niczym od pracy wykonywanej przez pracowników zatrudnionych na stanowisku tkacza. T. i pomocnicy tkaczy pracowali na jednej hali obsługując te same maszyny, w istocie współpracując przy ich obsłudze, wykonując poszczególne prace na niej. Bez czynności pomocy tkacza nie byłaby możliwa prawidłowa obsługa maszyny.

W tym stanie faktycznym, zdaniem Sądu w/w okres zatrudnienia skarżącego na stanowisku pomoc tkacza w w/w okresie w pełnym wymiarze czasu pracy jest pracą w szczególnych warunkach.

Podkreślić należy, że nawet jeśli stanowiska pracy wnioskodawcy nie można by zakwalifikować w w/w sposób, choć zdaniem Sądu, nie ma do tego przeszkód, ponieważ faktycznie praca na stanowisku tkacza i pomocy tkacza różniła się jedynie doświadczeniem przy wykonywaniu poszczególnych zadań (pomoc tkacza przyuczał się do wskazanych czynności), to stanowisko odwołującego się i tak należałoby uznać za stanowisko pracy w warunkach szczególnych. Jest ono bowiem wymienione w Zarządzeniu Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 7.06.1987, w dziale VII pkt. 1 ppkt. 10 (pomoc w dziale produkcyjnym).

Pracami w warunkach szczególnych są też prace zbrojarskie i betoniarskie na stanowiskach zbrojarza i betoniarza wymienionych w wykazie A dziale V pkt 4 p. pkt 1 i 3 stanowiącym załącznik nr 1 zarządzenia nr 9 M B i (...) z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy cwanych przez M B i (...), na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MB i (...) Nr 3, poz. 6)./powyższe odpowiada Działowi V pkt. 4 rozporządzenia z 1983 r/.

Przedkładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że z ustaleń wynika, iż wnioskodawca w okresie zatrudnienia w ww. zakładach budowlanych bądź remontowych, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace zbrojarskie i betoniarskie pracując na stanowisku betoniarza, wykonując też czynności zbrojarskie, bowiem powyższe czynności się przenikały. Wnioskodawca pracował przy budowach i remontach, między innymi robił posadzki, tynki, nowe podłóża. Urabiał materiały, robił beton przy cemencie. Wiązało się to z zapyleniem. Robił szalunki, zbrojenie, które zalewał betonem. Wykonywał betonowe elementy studni. Tym samym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace zbrojarskie i betoniarskie wymienione w pkt. 4 Dział V. (W budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych) wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.).

W tym zakresie Sąd poczynił ustalenia na podstawie dokumentacji osobowo – płacowej wnioskodawcy oraz na podstawie jego zeznań, które korespondowały z załączoną dokumentacją. Organ rentowy nie zgłosił wniosków dowodowych mających wykazać okoliczności przeciwne.

Wobec powyższego okresy zatrudnienia wnioskodawcy na stanowisku betoniarza, podczas których wykonywał prace betoniarskie bądź prace zbrojarskie i betoniarskie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) Oddział w Ł. od 27.05.1980 do 18.10.1980 r., w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od 24.03.1982 r. do 10.05.1982 r., w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Ł. z tymczasową siedzibą w S. od 5.07.1982 do 10.09.1982, w Przedsiębiorstwie (...) od 6.10.1982 r. do 31.05.1989 r., w Przedsiębiorstwie (...) S.A. od 25.07.1990 r. do 31.08.1991 r., w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od 1 marca 1994 r. do 31.08.1994 r. Przedsiębiorstwie (...) od 6.09.1994 do 17.08.1999 należało zakwalifikować do pracy w szczególnych warunkach.

Należy zwrócić uwagę, iż organ rentowy odmówił wnioskodawcy uznania okresu pracy w Techma – Ł., jako pracy w warunkach szczególnych, za który zostało wystawione świadectwo pracy w warunkach szczególnych, powołując się na wady formalne tego świadectwa (powołanie stanowiska betoniarza i zbrojarza). W ocenie powyższe nie ma wpływu na możliwość zaliczenia tego okresu, z uwagi na to, że zarówno jedno jak i drugie stanowisko jest zaliczane do okresu pracy w warunkach szczególnych, a czynności wzajemnie się przenikały.

W przypadku okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) – wnioskodawca dysponuje adnotacją w świadectwie pracy co do pracy w warunkach szczególnych.

Jednocześnie do tego okresu należało zaliczyć także okresy nieskładkowe wymienione w świadectwie pracy przez Przedsiębiorstwo (...), mając na względzie stanowisko judykatury w tym zakresie / por. w tym zakresie wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 22 marca 2017 r. III AUa 1090/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 października 2016 r. ,III AUa 2170/15/. Nadto, nawet gdyby ten okres podlegałby wyłączeniu (340 dni – w okresie liczonym do 9.04.1999 r., bowiem kolejny okres zasiłkowy zaczynał się już w dniu 21.12.999 a więc w okresie niezaliczanym do okresu pracy w warunkach szczególnych), wnioskodawca nadal dysponowałby ponad 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. (w okresie do dnia wejścia w życie przepisów ustawy o emeryturach pomostowych).

W ocenie Sądu Okręgowego brak było natomiast możliwości zaliczenia do okresu pracy w warunkach szczególnych pozostałych okresów zatrudnienia tj w (...) Kombinacie Budowlanym (...) w okresie od 1.09.1969 r. do 19.09.1971 r. na stanowisku montażysty, w Zakładach (...) w Ł. od 14.11.1973 r. do 3.08.1974 r. na stanowisku „cewkarz-uzwajacz", w Zakładach (...) od 22.05.1975 r. do 30.04.1978 r. na stanowisku szlifierz, ostrzarz do dnia 13.03.1978 i od 14.03.1978

r. na stanowisku prasera tworzyw sztucznych, w (...) Kombinacie Budowlanym (...) w okresie od 1.06.1978 r. do 7.10.1978 r. na stanowisku montażysty, w (...) Przedsiębiorstwie (...).02.1979 r. do 16.06.1979 r. w charakterze monter izolacji termicznej oraz w Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł. Od 3.03.1981 r. do 2.05.1981 r. w charakterze betoniarza- montażysty, W Te - Pe , w okresie 10.05.1993 – 30.06.93 na stanowisku betoniarz, w (...) w okresie 2.08.1993 – 31.12.1993 na stanowisku murarz – betoniarz. .

Odnosząc się do powyższego wskazać należy iż za wskazane okresy brak świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych jak i innych dowodów wskazujących na wykonywanie pracy w tym charakterze stale w pełnym wymiarze czasu pracy. Podkreślenia wymaga, iż prace wykonywane przez wnioskodawcę na tych stanowiskach nie są wymienione w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.) lub nie były wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy warunkach szczególnych np. na stanowisku betoniarz montażysta lub szlifierz ostrzarz, czy murarz – betoniarz, oraz betoniarz w Zakładach (...), bowiem wnioskodawca w tym ostatnim zakładzie przyznał, iż w tym okresie wykonywał także prace murarza i pomocnika murarza, nadto, że stale pracował w kanałach czy na wysokości. Odwołujący nie wykazał też, że wbrew nazwie stanowiska pracy wykonywał faktycznie prace, które pracą w warunkach szczególnych były. Wnioskodawca nie udowodnił też, że prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe we wskazanych okresach zatrudnienia miały miejsce na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie co pozwalało by na ich zakwalifikowanie do pracy w szczególnych warunkach zgodnie z w pkt. 25 Dział XIV Prace Różne wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.). Ponadto brak jest możliwości zaliczenia okresu zatrudnienia w (...) Kombinacie Budowlanym (...), w związku z tym, że w tym w okresie wnioskodawca nie tylko nie pracował w warunkach szczególnych, ale i w nie pełnym wymiarze czasu pracy bowiem 3 razy w tygodniu zobowiązany był do nauki.

W konsekwencji brak podstaw do zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania przez wnioskodawcę zasadniczej służby w wojskowej od 25.10.1971 r. do 17. 10.1973 r.

Wskazać należy, że Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, że okres zasadniczej służby wojskowej, odbytej w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), jeżeli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do tego zatrudnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 2006 r., sygn. akt III UK 5/06, OSNP 2007/7 – 8/ M.P.Pr. (...)).

Stanowisko takie znalazło potwierdzenie również w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013 roku w sprawie II UZP 6/13, zgodnie z którą czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 roku) zalicza się na warunkach wynikających z tego przepisu – do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Biul. SN 2013/10/24, M.P.Pr. (...)-101, zob. też. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013 roku, II UK 217/13, LEX nr 1408683)/

Niemniej jednak na gruncie rozpatrywanego przypadku służba wojskowa wnioskodawcy nie miała miejsca w okresie zatrudnienia w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Tym samym okres ten nie mógł zostać zakwalifikowany do pracy w szczególnych warunkach przy rozpatrywaniu prawa do rekompensaty.

Reasumując, stwierdzić należy, że po uwzględnieniu spornych okresów zatrudnienia wnioskodawcy zliczonych przez Sąd do pracy w warunkach szczególnych, ww. spełnia wymóg co najmniej 15-letniego okresu pracy w tych

warunkach. Wniosków dowodowych mających wykazać okoliczności przeciwne organ rentowy nie zgłosił. Tym samym wnioskodawcy przysługuje mu prawo do spornego świadczenia.

Mając na względzie powyższe, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach.